

**BINNENGEKOMEN
TEAM DOCUMENTSERVICES
D.D. 29-6-2018
No. 2018-20290
Portefeuillehouder Jongen
Organisatieonderdeel Sociaal**

Aan het college van B&W

Maastricht, 29 juni 2018

Betreft: vragen ex art. 47 RvO betreft: einde maken aan monopoliepositie van het LVO

Geacht College,

De Liberale Partij Maastricht wordt n.a.v. de zorgelijke situatie rondom de LVO scholen steeds vaker gevraagd of ouders hun kinderen nog wel in Maastricht op school moeten plaatsen. Jarenlange onrust vanwege OOMplannen, geen keuzevrijheid in scholen, bezuiniging op leraren, waardoor lesuitval het resultaat was, het wegtrekken van leerlingen naar België en omliggende gemeenten en als klap op de vuurpijl ongeldige schooldiploma's. Uiteraard hoopt de Liberale Partij Maastricht dat de Minister de leerlingen hier niet de dupe van laat zijn.

Monopoliepositie van LVO en zeer moeizame communicatie raad met LVO in de loop der jaren.

Voor 2003 hadden de scholen autonomie en konden ze de school besturen en investeren zoals de school het goed achtte. Maastricht had ook veel meer scholen, het was kleinschaliger en er was keuzevrijheid. Waarschijnlijk waren daardoor de kosten lager, omdat ook de scholen niet steeds van locatie veranderden. En vooral er was weinig onrust.

Maar in 2003 heeft het LVO alle scholen onder haar vleugels genomen, scholen samengevoegd, dan na enkel jaren weer laten verhuizen naar andere locaties; hetgeen tientallen miljoenen kostte en de reinste kapitaalvernietiging was.

De Liberale Partij Maastricht zag de bui al vroeg hangen omdat het LVO een **monopoliepositie** bekleedde, haar eigen koers vaarde en daarbij erg naar binnen was gericht.

Niet alleen de gemeenteraad maar ook ouderraden werden genegeerd. Leraren mochten niets zeggen over de gang van zaken op hun school.

Het LVO was nauwelijks bereid om met de raad informatie te delen aangaande de financiën of plannen die het LVO ontwikkelde en uitvoerde. **De raad had hier zeker bevoegdheden (art 7 lid 6 der statuten)**; alhoewel deze bevoegdheden al die jaren ontkend werden door de ambtenaar van onderwijs, alle wethouders van onderwijs, de meerderheid van de raad en natuurlijk het LVO. Stond het LVO op de raadsagenda dan kwam het LVO wel naar de raadsvergaderingen, maar nam

daar zo'n arrogante houding aan, weigerde dan vragen te beantwoorden waardoor de verhouding al snel bekoelde. De afstand werd al snel heel groot.

De weerstand tegen het LVO is in de komende jaren alleen maar gegroeid en in 2018 is naar de mening van de Liberale Partij Maastricht dan de kans om de monopoliepositie van het LVO te doorbreken. En het liefst afscheid te nemen van het LVO.

Vragen over het doorbreken van de monopoliepositie:

1.. Heeft u nog vertrouwen in het LVO?

2. Volgens de Liberale Partij Maastricht is - nu het dieptepunt in onderwijsland is bereikt – het moment aangebroken om een einde te maken aan de monopoliepositie van het LVO en te zorgen dat meer organisatie zeggenschap krijgen over het onderwijs in Maastricht.

Welke mogelijkheden biedt de minister en de wet om Maastricht hiermee te helpen?

3. Bent u het met ons eens dat het LVO genoeg kansen heeft gehad op het gebied van Maastrichts onderwijs en dat ons onderwijs niet nog meer schade moet oplopen en dat we dus afscheid moeten nemen van het LVO?

4. Bent u met ons van mening dat het voltallige bestuur en de RvC moeten aftreden?

Passeren van de raad en het omzeilen van de statutaire bevoegdheden van de raad

Om het verhaal compleet te maken, kwam het LVO met plannen aangaande het openbaar onderwijs die door het onderwijspersoneel noch door de raad goed werden ontvangen. Een dialoog werd door het LVO steeds omzeild, maar ondertussen ging het LVO wel aan de slag met delen van de uitvoering ervan en negeerde het de bevoegdheden van de raad.

Had de raad belangrijke bevoegdheden m.b.t. openbaar onderwijs? Natuurlijk had de raad deze bevoegdheden.

Want bij het oprichten van het LVO heeft de raad in 2003 vergaande bevoegdheden m.b.t. het openbaar onderwijs bedongen en verkregen: **Art 7 lid 6 der statuten** luidt als volgt:

Het College van Bestuur heeft goedkeuring nodig van de gemeenteraad van de gemeente waarin een openbare school is gelegen voor besluiten tot verplaatsing, samenvoeging. Omzetting, splitsing, wijziging van het openbare karakter en opheffing van deze school en besluiten tot opheffing van afdelingen daaraan. Goedkeuring kan slechts onthouden worden indien het besluit van het College op onevenredige wijze het belang van het openbaar onderwijs schaadt.

Dat passeren van de raad heeft veel voeten in de aarde gehad.

De Liberale Partij Maastricht wilde in mei 2016 middels een kort geding de uitspraak van de rechter ontlocken - of de besluiten en de uitvoering van de LVO-plannen m.b.t. de openbare scholen buiten de raad om genomen wel rechtsgeldig waren -, maar de meerderheid van de raad koos twee jaar geleden voor een arbitrage.

De toenmalige wethouder en de ambtenaar van onderwijs (die ook artikel 7 lid 6 negeerden) richtten het zo in dat een door de gemeente gesubsidieerde instelling Bureau van Europa de arbitrage zou regelen. Deze is tot heden niet van de grond gekomen. En vandaag de dag zijn we al weer ingehaald door het feit dat alle VMBO-diploma's ongeldig zijn verklaard.

Schending bevoegdheden raad art 7 lid 6 der statuten:

5. Een andere belangrijke vraag is of het LVO op onevenredige wijze het belang van het openbaar onderwijs heeft geschaad (art. 7 lid 6 laatste zin)?

Wat is de mening van het College?

6. Welke consequenties verbindt het college hier aan?

Wat is wettelijk mogelijk?

Wij stellen het op prijs als u deze vragen met een onafhankelijke deskundige partij wilt doornemen en beantwoorden.

Namens de Liberale Partij Maastricht
Kitty Nuyts